

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 242/2016-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. marca 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ludmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 218/2014 a jeho uznesením sp. zn. 9 Co 218/2014 z 10. júla 2014 a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti [REDACTED] z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. októbra 2014 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 218/2014 a jeho uznesením sp. zn. 9 Co 218/2014 z 10. júla 2014 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

Sťažovateľ svoju sťažnosť odôvodňuje takto: „Po zrušení rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 9 Co 126/2013 zo dňa 30. 5. 2013 uznesením Najvyššieho súdu SR č. k. 2 Cdo 317/2013 zo dňa 27. 2. 2014, podal sťažovateľ dňa 7. 7. 2014 na Krajskom súde v Žiline návrh vo veci 9 Co 218/2014 (spolu s vyjadrením a zaslaním listín). Sťažovateľ žiadal, aby do konania na stranu navrhovateľa vstúpili vedľajší účastníci a to [REDACTED] a [REDACTED], ktorí mali mať právny záujem na výsledku súdneho konania ako aj potvrdiť skutočnosti, ktoré môžu mať rozhodujúci vplyv na rozhodnutie súdu vo veci samej. V návrhu došlo chybou v písaní k nesprávnemu uvedeniu čísla paragrafového znenia O. s. p. o vedľajšom účastníctve § 92 ods. 1 O. s. p. (správne má byť 93 ods. 1 O. s. p.).

Súd na základe uznesenia č. k. 9 Co 218/2014 zo dňa 10. 7. 2014 návrh navrhovateľa na vstup [REDACTED] a [REDACTED] do konania podľa § 92 ods. 1 O. s. p. zamietol.

Svoje rozhodnutie súd odôvodnil tým, že navrhovateľ navrhol, aby do konania vstúpili na stranu navrhovateľa [REDACTED] a [REDACTED]. Vzhľadom na to, že právny zástupca navrhovateľa žiadal rozhodnúť v zmysle ust. § 92 ods. 1 O. s. p., odvolací súd s poukazom na ust. § 216 O. s. p. takýto návrh zamietol.

Nakoľko však z obsahu celého návrhu je zrejmé, že navrhovateľ výslovne, jasne a jednoznačne žiadal o vstup do konania menovaných ako vedľajších účastníkov, a nie ako ďalších účastníkov na strane navrhovateľa, mal súd, v prípade pochybností, vyzvať navrhovateľa na upresnenie takéhoto návrhu a nie návrh zamietnuť s poukazom na § 216 O. s. p. Máme oprávnený dôvod sa domnievať, že takýmto postupom súdu a následným rozhodnutím súdu došlo k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci, k znemožneniu realizácie procesných práv navrhovateľa v konaní o prípustnosti vedľajšieho účastníctva, práva konať pred súdom a bolo týmto spôsobom zasiahnuté aj do základného práva navrhovateľa na súdnu ochranu, resp. práva na spravodlivé súdne konanie. Odvolací súd sa tak v súlade s platnými ustanoveniami O. s. p. dostatočne nevysporiadal s návrhom účastníka na vstup vedľajšieho účastníka do konania.

Zároveň tvrdíme, že pokiaľ súd právoplatne nerozhodol o návrhu sťažovateľa na vstup vedľajšieho účastníka do konania, nemohol vo veci ďalej pokračovať a následne aj vyhlásiť rozsudok...

V uznesení krajského soudu chýba zároveň aj uvedenie akým pomerom hlasov prijal odvolací senát toto uznesenie.

Ďalšie pochybenie odvolacieho súdu vidí sťažovateľ aj vtom, že rozhodnutie – uznesenie Najvyššieho súdu SR č. k. 2 Cdo 317/2013 zo dňa 27. 2. 2014 bolo doručené právnomu zástupcovi sťažovateľa až dňa 23. 9. 2014, t. j. po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý vstup vedľajšieho účastníka do konania a aj po vyhlásení rozsudku krajského súdu, ktoré všetky uvedené rozhodnutia uskutočnil odvolací súd dňa 10. 7. 2014. Sťažovateľovi bolo teda takýmto postupom súdu zabránené oboznámiť sa s dôvodmi zrušujúceho rozhodnutia najvyššieho súdu.

Z uvedeného dôvodu je preukázané, že odvolací súd konal zmätočne, v rozpore s platnými ustanoveniami OSP, čím došlo k porušeniu základného ústavného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Preto pokladáme rozhodnutie súdu za arbitrárne a postup súdu v rozpore s platnými právnymi predpismi O. s. p. o vedľajšom účastníctve.“

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd sťažnosti vyhovel a vydal tento nález:

„Základné právo [redacted] uvedené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru bolo postupom Krajského súdu v Žiline v konaní č. k. 9 Co 218/2014 porušené.

Ústavný súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 9 Co 218/2014 zo dňa 10. 7. 2014 zrušuje a vec mu vracia na nové konanie.

Krajský súd Žilina je povinný zaplatiť [redacted] trovy konania z titulu právneho zastúpenia vo výške 284,08 eur (2 úkony á 134,- eur + 2 x režijný paušál á 8,04 eur), na účet advokáta [redacted], advokáta, do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“

Dňa 14. marca 2016 právny zástupca sťažovateľa v prílohe mailu doručil ústavnému súdu podanie označené ako „Spät'vzatie sťažnosti vo veci sp. zn. Rvp 13868/2014“, ktorým na základe pokynu sťažovateľa berie späť jeho sťažnosť vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom

krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 Co 218/2014 a jeho uznesením sp. zn. 9 Co 218/2014 z 10. júla 2014. Právny zástupca zároveň v maile uviedol, že „*originál späťvzatia*“ zaslal aj poštou.

Ústavný súd vo veci sťažovateľa nezistil žiadne dôvody na to, aby rozhodol o nepripustení späťvzatia sťažnosti, a preto podľa § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. marca 2016